

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra DEN FREMBRYDENDE VAAR, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873002432/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Da skal han føle Naturen, og signe
Skønhedens Gud, og omfavne sin Pige!

Ak, men hvad haaber jeg, mægtig henrevet!
Salig indlullet i hellige Drømme?
Blussende! freidig! af Indtrykket drevet!
Mens mine Tanker i Anelser svømme?
Kan vel en Spurv, skønt den saligt sig fryder,
Tolke sin Salighed som Philomele?
Kan vel min Sang, skønt i Vaaren den lyder
Male, Natur! dit fortryllende Hele?

Ak der var *Een!* Skønt fortæret af Smerte
Skienkte ham Gud en udødelig Flamme,
Og for Naturen det aabneste Hierte,
Han kunde tolke hvad andre kun stammel
Rungsted! din lange og frugtbare Fure
Grønnes som forhen og spirer og prænger,
Mens ved de gamle og gothiske Mure
Gravmuldet længst har omfavnet din Sanger.

Hellige *Evald!* i Dannemarks Skove
Siger min Siel at forklaret du svæver.
Bølgende over den krusede Vove
Luttret din Aand gennem Roserne bæver.
Lad den opløde de frostige Strengte!
Gyd i mit Bryst dine hellige Luer!
Da skal mit Hierte i Harpen sig trænge,
Da skal jeg tolke hvad nu kun jeg skuer!